

K 7/M 45

120000868897

рама

ФЕСТИВАЛ

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

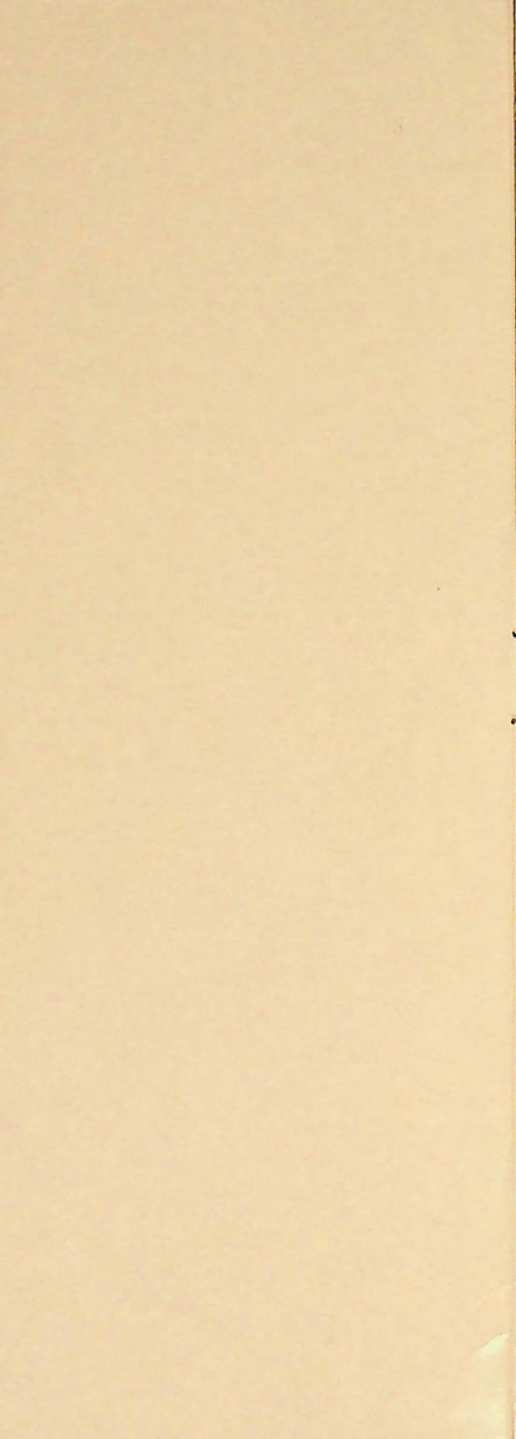
17 – 31 МАРТ '98
Русе, България

Ministry of Culture
Municipality of Rousse

XXXVIII INTERNATIONAL FESTIVAL
MARCH MUSIC DAYS

17 – 31 MARCH '98
Rousse, Bulgaria

Министерство на културата
Община – Русе

**XXXVIII МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“ – РУСЕ**

17 – 31 март '98

Британски съвет ● ● ● ● ● British Council

**Концерт на
СТРУНЕН КВАРТЕТ
„СОРЕЛ“ –
ВЕЛИКОБРИТАНИЯ**

Джина Маккормък – цигулка
Кетърин Йейтс – цигулка
Вики Уордмън – Виола
Хелън Тагер – Виолончело

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868897

25 март – сряда

Начало – 19 ч.

Пленарна зала

448222

Програма

I.

**Бенджамин
Бритън**
(1913 – 1976)

- Три дивертименти,
оп. 21 (1940)

**Волфганг
Амадеус Моцарт**
(1756 – 1791)

- Струнен квартет,
ре минор, KV 421
(1783)

- *Allegro moderato*
- *Andante*
- *Menuetto. Allegretto*
- *Allegretto ma non troppo*

II.

Йоханес Брамс
(1833 – 1897)

- Струнен квартет
№ 3, си-бемол
мажор, оп. 67 (1875)

- *Vivace*
- *Andante*
- *Agitato (Allegretto non troppo)*
- *Poco allegretto con variazioni*

В 30-те години на XX в., в творчеството на **Бритън** вече се оформят някои черти, които по-късно стават типични за авторския му стил. През това десетилетие композиторият пише предимно камерни пиеси за различни състави. Именно в камерния жанр се очертава интересът на Бритън към използването на вариационни форми, към по-обособена жанрова определеност на музикалния материал, към постигане на вътрешна съразмерност на композицията.

Един от най-интересните опуси на Бритън, изградени във вариационна форма, е „**Дивертименти**“. Композиторият ги пише по време на престоя си в Америка през 1940 г. Произведението е посветено на едноръкия пианист Паул Витленщайн и в оригиналния си вид е за пиано (лява ръка) и оркестър. „Дивертиментите“ представляват тема с 10 вариации и финал. В отделните вариации темата е подложена на най-различни, понякога твърде изненадващи разработки. Тя се явява като романс (II Вар.), марш (III Вар.), песен (V Вар.), ноктюрно (VI Вар.), токмата (IX Вар.) и др. Финалът също има ясна жанрова характеристика – издържан е изцяло в духа на италианския танц тарантела.

Между 1782 и 1785 г. **Моцарт** композира шест квартета, посветени на Хайдн. Една от най-характерните черти на Моцартовите кварта̀тети е голямата самостоятелност на отделните партии в ансамбъла – дори басът загубва съпровождащата си функция и е пълноценен участник наравно с другите.

Квартетите от 80-те години се открояват с две специфични стилови особености. Едната от тях се състои в засилената роля на строгия контрапункт при изграждането на формата. А другата особеност е изключително смелата за това време хармония, която със своето разнообразие и богатство предвещава зараждането на музикалния романтизъм.

Емоционалната същност на музиката в **Струнен квартет KV 421** е донякъде необичайна за жизнерадостната природа на Моцарт. В произведението почти без изключение доминират песимистични състояния.

В Първата част мрачното настроение постепенно придобива като че ли демоничен нюанс. Малко по-приветливо е началото на Втората част, но и тук музиката носи черти на страдание. Менуеът (III ч.) отново връща драматизма на I ч. Единствено Триото внася много ярък емоционален контраст, не само в тази част, но и в цялата творба. Обрисуваната тук идилична народна картина е като светло петно, което още по-силно подчертава трагичния емоционален заряд на произведението.

Финалът е пропит от отчаяние. Неговите вариации (в това число и мажорната вариация) пресъздават едно и също мрачно настроение. От пулсиращия ритъм на сицилианата сякаш се завърта странен призрачен танц.

Брамсовият струнен квартет оп. 67 се отличава от другите творби на композитора в този жанр със своя радостно-игрив характер. В музиката на произведението се усеща ведра пасторалност и лекота, които сполучливо са съчетани с характерното за Брамс чувство за хумор.

В I част Веселото настроение е постигнато чрез жизнерадостни, енергични имитации и чрез честите закачливи смени на размера.

„Andante“-то (II ч.) има по-лиричен характер. Песенната мелодия на главната тема е развита в по-свободна форма с импровизационен характер.

Третата част прилича на класическо скерцо. Но танцувалните ѝ елементи я доближават и до жанра на менуета.

Радостният финал всъщност е драматургичният център на творбата. Той е изграден върху изразителна народнопесенна тема, която се разработва в няколко вариации. Между Финала и I ч. съществуват ясни интонационни връзки, които укрепват единството на четиричастния камерен цикъл.

Десетгодишнината на **квартет „Сорел“** в сезон 1997/1998 е отбелязана с концерт през април 1997 г., на който се състои световната премиера на Квартет от Елена Фирсова – специално поръчан за случая. От създаването си до сега квартет „Сорел“ се утвърждава като един от най-добрите младежки състави.

Ансамбълът е концертирал в най-престижните зали на Великобритания и е участвал в редица британски музикални фестивали. Има много концертни изяви и в чужбина – Франция, Германия, Австрия, Италия, Австралия, САЩ, ЮАР, Кипър и т. н.

Осъществява записи за Би Би Си и за различни звукозаписни компании.

Квартет „Сорел“ често е ангажиран с представяне на съвременна музика и работи съвместно с композиторите Ричард Ортън, Джон Пейнтър и Джеймс Уишърт. Ансамбълът е пръв изпълнител на творби от Даияна Баръл, Джеръд Макбърни, Саймън Паркин, Джон Пикърд и др.

Дамите от квартет „Сорел“ – Джина Маккормък (цигулка), Кетърин Йейтс (цигулка), Вики Уордмън (виола) и Хелън Тагер (виолончело) – в момента са преподавателки в Кралския Северен колеж по музика и Музикалното училище в Четъм.

Програмата подготви:
Виолета НАЛЕТОВА

Европейски съюз

European Union

Британски съвет

British Council

Министерство на Външните
работи на Австрия

Ministry of Foreign Affairs
of Austria

Европейски Културен Фонд
APEXchange

ECF – APEXchange

Клуб „Отворено общество“ – Русе

Open Society Club – Rousse

Център за изкуства „Сорос“ – София

Soros Centre for the Arts – Sofia